

Nr. van het vonnis : 1564

Nr. van het Parket : BG.66.L5.2222-08 FL

Nr. van het Repertorium : 2624

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Opebaar Ministerie,

bij wie zich voegde als burgerlijke partij ter zitting van 23.03.2010 :

De Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur, voor het grondgebied van de provincie

- met een vordering zoals gesteld in de nota neergelegd ter zitting van 23.03.2010, gericht tegen de gedaagden ,

- vertegenwoordigd door meester _____ loco meester I _____
advocaat te _____ ;

tegen :

1. _____
geboren te _____ op _____
loonondernemer
wonende te _____

vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____

2.
geboren te _____ op _____
familiale helpster,
wonende te _____

vertegenwoordigd door meester _____ advocaat te _____

3. _____
gevestigd te _____
vertegenwoordigd door haar lasthebber ad hoc, meester
advocaat te _____

verschijnende in persoon :

Gedaagd om :

te   in december 2007

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij Besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009) houdende coördinatie van de decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op art. 4.2.1.a) en art. 6.1.1. alinea 1-1° van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning :

1. het verharde van terreinen : het grasperk werd afgegraven en opgevoerd met steenslag
2. het plaatsen van een reeks voertuigen (graafmachines heltrucks) en het opslaan van diverse niet landbouwgeelateerde materialen
3. het plaatsen van 2 bureaucontainers (samen ongeveer 35 m²), die worden gebruikt als bureel- en ontvangstruimte en een vaste elektriciteitsaansluiting hebben

ligging :

- kadaster :
- oppervlakte : 34 are en 35 centiare
- eigenaars :

	geboren te	op
loonondernemer, wonende te		
	geboren te	op
wonende te		familiale helpster.

*****

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op het tussenvonniss dd. 23 februari 2010.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de eerste en tweede gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

Gehoord de derde gedaagde in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. Verbeteren en aanvullen dagvaarding :

de dagvaarding dient te worden verbeterd als volgt :

"... bij inbreuk op art. 4.2.1.1° a, 4.2.1.5° en art. 6.1.1 alinea 1-1° zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning,

1) *de hiernavolgende bouwwerken te hebben verricht, met uitzondering van onderhoudswerken :*

het optrekken of plaatsen van een constructie, m.n.

- het verharderen van terreinen : het grasperk (180 m²) werd afgegraven en opgevoerd met steenslag, te   in december 2007

- het plaatsen van twee bureaucontainers (samen ongeveer 30 m²), die worden gebruikt als buroel- en ontvangstruimte en een vaste elektriciteitsaansluiting, te tussen 20.04.2006 en 07.04.2008 op niet nader te bepalen datum

2) *een grond gewoonlijk te hebben gebruikt, aangelegd of ingericht voor :*
het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval,

het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, m.n.

- het plaatsen van een reeks voertuigen (graafmachines-heftrucks) en het opslaan van diverse met landbouwgerelateerde materialen, te   sinds 20.04.2006 tot 07.12.2009 (datum dagvaarding).

De inbreuk werd vastgesteld bij proces-verbaal dd 07.04.2008 van de politiezone

De verbalisanten akteren :

- een deel van de grond werd veranderd van reliëf en structuur. Volgens   heeft hij de grond veranderd *in de maand december 2007*

Aanvankelijk was er een grasperk aangelegd met een oppervlakte   volgens betrokkene - van naar schatting ongeveer 180 m². Dit grasperk bevond zich tussen de reeds met steenslag verharde oprit en een haag.

- het grasperk werd volledig afgegraven en opgevoerd met steenslag zodat deze oppervlakte nu is verhard en deel uitmaakt van de oprit.

- de bedoeling is duidelijk om *op deze oppervlakte* materiaal (o.a. graafmachines heftrucks) te huur of te koop te stellen.   is zaakvoerder van de

= sedert de verhanding is gebeurd, besluit de firma nu over een groter oppervlakte om haar materialen te stationeren. Op heden dd 07.04.2008 staan er een 15-tal machines (graafmachines en heftrucks) op deze recentelijk verharde grond te huur of te koop.

heeft ook twee bureaucontainers met plat dak geplaatst op zijn erf - meer bepaald achteraan de recentelijk verharde grond. Deze containers zijn ingericht als bureel en ontvangstruimte. Afmetingen : hoogte 2,70 meter - breedte: 6,10 meter - diepte : 2 x 2,85 meter. Het betreffen twee verplaatsbare containers voorzien van een vaste elektriciteitsaansluiting.

verklaarde op 07.04.2008 :

*"Ik ben eigenaar van het terrein met als adres
met als kadastrale omschrijving
adres is tevens de maatschappelijke zetel – en exploitatiezetel gevestigd van de
Te samen met de genaamde
en
Op dit
ben ik
de zaakvoerder van deze firma.*

De vennootschap heeft onder andere tot doel : handelsbemiddeling, assemblage en het werken aan tweedehandsmateriaal, machines, auto's, vrachtwagens, heftrucks en allerhande werktuigen, herstel van voertuigen, groot en detailhandel in machines, tractoren, werktuigen etc..

Door het feit dat wij voertuigen te koop stellen op het adres van de firma te hebben wij een parkeerterrein aangelegd naast een bestaande oprit. Naast de oprit heb ikzelf namelijk in de maand december 2007 een grasperk uitgegraven en deze opgevuld met steenslag. Het betrof een oppervlakte van ongeveer 180 m2. De bedoeling was om meer parkeermogelijkheid te hebben om rollend materiaal te kunnen stallen. Momenteel staan er een 15-tal heftrucks en graafmachines geparkeerd. Ik heb daarvoor geen stedenbouwkundige vergunning aangevraagd. Het reliëf van de bodem is dezelfde gebleven. Ik neem kennis dat men een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning nodig heeft voor : een grond gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten voor – het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens.

Ik heb ook een bureaucontainer geplaatst op mijn erf. Deze container is volledig ingericht als bureau- en ontvangstruimte. Er is wel één vaste aansluiting van elektriciteit. Ik neem ook kennis dat ik hiervoor een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning nodig heb. Het betreft wel een verplaatsbare inrichting die wij enkel en alleen gebruiken als bureel."

2. Overschrijving in het hypotheekkantoor en in het Vergunningenregister.

De dagvaarding werd op 21.12.2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor en ingeschreven in het vergunningenregister van

3. Verjaring van de strafvordering.

De activiteiten van de eerste beklaagde in het kader van zijn eenmanszaak doen in casu niets terzake.

Eerste beklaagde werd gedagvaard in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de derde beklaagde, die bij notariële akte dd. 20.04.2006 werd opgericht en die zijn maatschappelijke zetel en exploitatiezetel heeft op het adres

Uit de verklaring van de tweede beklaagde blijkt verder dat de verharding van het terrein voor een oppervlakte van 180 m² dateert van december 2007, met de bedoeling er de voertuigen en machines te parkeren, zoals vastgesteld op 07.04.2008 en kaderend in de activiteiten van de opgericht op 20.04.2006, zoals blijkt uit haar hierboven weergegeven maatschappelijk doel. De containers, waarvan sprake in de dagvaarding, doen functie als burelen van (cfr. foto 5 van het fotografisch dossier).

Een stedenbouwmisdrijf is een waubedrijf, dat conform artikel 21 V.T.Sv. verjaart door verloop van 5 jaar vanaf de voltrekking van het misdrijf. Het oprichten van een onvergunde doch vergunningsplichtige constructie (art. 4.2.1.1° a V.C.R.O.) is een aflopend misdrijf, dat voltrokken is van zodra het gebouw is afgewerkt. (Cass. 2 mei 2006, www.cass.be, rolnr.

Het misdrijf van het gewoonlijk gebruik van een grond voor de opslag van afval, het parkeren van voertuigen, kampeerwagens etc. (art. 4.2.1.5° V.C.R.O.) is te beschouwen als een gewoontemisdrijf, waar de verjaring eerst loopt vanaf het ogenblik waarop het laatste feit dat tot het gewoontemisdrijf behoort werd gepleegd, en dit onder dezelfde voorwaarden als een voortgezet misdrijf. (R. Verstraeten, Handboek Strafvordering, Antwerpen, Maklu, 1999, 100 ; P. Vansevenant en B. Nelissen, Rechtsleer, Ook de buurman heeft rechten, Tijdschrift voor Milieurecht 2010, 14)

De aan de beklaagden ten laste gelegde feiten, omschreven onder de tenlastelegging zoals aangevuld zijn, voor zover ze bewezen zijn in hoede van de beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn, door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste ten laste gelegde feit, i.e. op 07.12.2009 (datum dagvaarding). Sedertdien zijn geen vijf jaar verstreken. De strafvordering tegen de beklaagden is niet vervallen door verjaring.

De omstandigheid dat een strafbaar feit een aflopend misdrijf uitmaakt, sluit niet uit dat het, samen met andere feiten, één voortgezet misdrijf vormt (Cass. 6 januari 2004, AR Art. Cass., 2004, nr. 2)

4. Beoordeling.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging, zoals verbeterd en aangevuld, in hoofde van de beklaagden bewezen.

De eerste en de derde beklaagde hebben zonder stedenbouwkundige vergunning:

- een grasperk (180 m²) afgegraven en opgevoerd met steenslag ;
- twee bureaucontainers (samen ongeveer 35 m²) geplaatst, die door derde beklaagde worden gebruikt als bureel- en ontvangstruimte ;
- het aldus verharde gedeelte gewoonlijk gebruikt voor het plaatsen van een reeks voertuigen (graafmachines-heftrucks) en diverse met landbouwgerelateerde materialen.

De tweede beklaagde is samen met de eerste beklaagde eigenaar van het onroerend goed waarop deze stedenbouwmisdrijven worden gepleegd.

Het begrip "vaste inrichting" heeft in het verleden voor heel wat interpretatieproblemen gezorgd, voornamelijk wanneer de vraag rees of wegverhardingen als vaste inrichtingen moesten worden beschouwd en dus vergunningsplichtig waren. Het Hof van cassatie heeft lange tijd vastgehouden dat wegverhardingen geen vaste inrichtingen waren en bijgevolg niet vergunningsplichtig. Er was enkel een stedenbouwkundige vergunning vereist indien de verhardingen bovendien een aanmerkelijke wijziging van het reliëf vereisten. Op 27 juni 2000 veranderde het hof van Cassatie echter radicaal van koers en heeft het aangenomen dat wegverhardingen wel degelijk op zichzelf vergunningsplichtig waren.

(Cass. 27 juni 2000, A.I.T. 2000-2001, 708, noot W. Rasschaert en R.W. 2000-2001, 1203, verwijzende noot ; S. Lust, D. Lindemans en Y. Loix, Vergunningen, in Handboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw, Die Keure, 526)

De twee bureaucontainers zijn eveneens vaste inrichtingen in de zin van artikel 4.2.1.1^o a V.C.R.O. Het volstaat dat een inrichting op de grond steunt opdat ze vergunningsplichtig zou zijn. Niet nodig is dat zij zelf op de grond rust en ook de mobiliteit van het bouwwerk speelt geen rol. Vergunningsplichtig is heb de stacaravan die zodanig is ingericht dat men er van 's morgens tot 's avonds het hele jaar door kan verblijven, zelfs wanneer er geen slaapgelegenheid werd aangetroffen en de caravan dienst doet als fruit- en groentenwinkel.

(Antwerpen 8 juni 1989, R.W. 1989-90, 197 ; cfr. Cass. 5 juni 1990, R.W. 1991-92, 498, noot B. Bouckaert, "Over gebouwen, bouwwerken en vaste inrichtingen de toepasselijkheid van artikel 44 § 1, 1° en 6° Stedenbouwwet")

Tenslotte is het gewoonlijk gebruiken van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allehande materialen, materieel of afval, het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens in de zin van artikel 4.2.1 5° V.C.R.O. vergunningsplichtig.

5. Met de wet van 4 mei 1999 werd in het Belgisch straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

Een rechtspersoon is krachtens artikel 5 Sw. strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden.

Dit betekent dat de natuurlijke persoon de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet.

In casu brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke persoon samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

De beklaagden kunnen bezwaarlijk voorhouden dat het misdrijf niet wetens en willens door hen is gepleegd.

Op 01.12.2004 weigerde het College van Burgemeester en Schepenen eerste en tweede beklagde een stedenbouwkundige vergunning voor het "bouwen van een loods na slopen van een bestaande loods". Het door eerste en tweede beklagden tegen de voornoemde weigeringsbeslissing ingestelde beroep werd door de Bestendige Deputatie van de provincieraad op 31 maart 2005 verworpen.

Op 23.08.2006 weigerde het College van Burgemeester en Schepenen de eenmanszaak van tweede beklagde, genaamd een stedenbouwkundige vergunning voor het "bouwen van een loods na het slopen bestaande loods". Het door de aanvrager tegen de voornoemde weigeringsbeslissing ingestelde beroep werd door de Bestendige Deputatie van de provincieraad op 1 maart 2007 verworpen.

Voornoemde weigeringsbeslissingen wijzen op de onverenigbaarheid van de activiteiten van eerste beklagde en zijn eenmanszaak in agrarisch gebied. Ook de activiteiten van de derde beklagde (*handelsbemiddeling, assemblage en het werken aan tweedehandsmateriaal, machines, auto's, vrachtwagens, heftrucks en allerlei werktuigen, herstel van voertuigen, groot- en detailhandel in machines, tractoren, werktuigen etc.*) hebben niets met agrarische of para-agrarische activiteiten te maken.

Het toch uitoefenen van deze activiteiten in agrarisch gebied en meer bepaald het uitvoeren van werken en handelingen in dit kader zijn zodoende een flagrante inbreuk tegen de geldende bestemmingsvoorschriften.

De eerste beklaagde is zaakvoerder van de derde beklaagde. Hij is het orgaan van de rechtspersoon. Als natuurlijke persoon is hij strafrechtelijk verantwoordelijk. Hij heeft bovendien de werken zelf uitgevoerd.

Het misdrijf werd gepleegd ten behoeve van de exploitatie van de derde beklaagde, die daar ook economisch voordeel uit haalt.

Eerste en tweede beklaagden zijn de eigenaars van het perceel waarop de stedenbouwmisdrijven worden gepleegd.

6. Nopens de strafmaat.

De beklaagden hebben doelbewust het bouwmisdrijf gepleegd.

Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de uitgevoerde werken wel zouden blijven en zondig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

Het opleggen van een effectieve geldboete zoals hiernabepaald komt passend voor teneinde de beklaagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te respecteren.

7. Nopens de herstellvordering.

7.1. De herstellvordering voor de strafrechter is afhankelijk van de beslissing van het parket om al dan niet te vervolgen (cfr. Arbitragehof 28 maart 2002, T.M.R. 2002, afl. 3, 233) en wordt derhalve slechts bij de strafrechter door de strafvordering aanhangig gemaakt.

De herstellvordering werd in casu tijdig ingesteld door het op 16.12.2009 aan de beklaagden betekeude dagvaardingsexploot.

De vordering van de bestuurlijke overheid tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand is, hoewel zij tot de strafvordering behoort, van burgerlijke aard zodat deze vordering niet kan verjaren vóór de strafvordering.

Wanneer de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tijdig voor de strafrechter is ingesteld, loopt de verjaring ervan niet meer totdat een in kracht van gewijsde gegane beslissing het geding beëindigd heeft.

(Cass. 13 mei 2003, R.W. 2003-04 (verkort), 1219, noot G. Debersaques, "De in stedenbouw voor de strafrechter gebrachte herstellvordering verjaart niet vóór de strafvordering", T.M.R. 2003, 617, noot P. Vansevenant, "De verjaring van de herstellvordering : het arrest van 13 mei 2003 nader bekeken" en T.R.O.S. 2003-396, Publius, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, Wat is nieuw? UGA, p. 1-15, nr. 224)

7.2. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn brief dd. 15 september 2009 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert – het wegnemen van niet-vergunde verhardingen en steenslag met name het grasperk moet heraangelegd worden ;

- het verwijderen van graafmachines en heftrucks en andere materialen ;
  - het verwijderen van bureaucontainers ;
  - staking strijdig gebruik van nieuw zonevreemd bedrijf (bedrijf is niet agrarisch of para-agrarisch);
- (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere leelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

7.2.1. In de mate dat de herstellvordering betrekking heeft op de staking van het strijdig gebruik, stelt de rechtbank vast dat de beklaagden niet worden vervolgd wegens een inbreuk op artikel 4.2.1.6° V.C.R.O., te weten het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed zolang de herstellvordering op dit punt dient te worden afgewezen als ongegrond.

7.2.2. In de mate dat de herstellvordering betrekking heeft op

- het wegnemen van niet-vergunde verhardingen en steenslag met name het grasperk moet heraangelegd worden ;
  - het verwijderen van graafmachines en heftrucks en andere materialen ;
  - het verwijderen van bureaucontainers,
- overweegt de rechtbank het navolgende.

Artikel 6.1.41 § 1 V.C.R.O. bepaalt : *“Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (. . .)”*

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwendiging berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening, of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten.

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand wordt aangevochten, gaat de rechter bovendien in het bijzonder na of deze vordering niet kennelijk onredelijk is. Hij kan niet zelf de redelijke herstelmaatregel bepalen, maar enkel oordelen of het bestuur in redelijkheid is kunnen komen tot de beslissing een bepaalde wijze van herstel te vorderen. Rekeninghoudende met de appreciatie- en beleidsbevoegdheid van het bestuur kan de rechter die beslissing slechts marginaal toetsen. Aldus wist hij de herstellvordering alleen dan af indien zij kennelijk onredelijk is.

De omstandigheid dat de herstelmaatregel van de afbraak een "straf" is in de zin van artikel 6.1 E.V.R.M. en artikel 14.1 I.V.B.P.R. brengt enkel mee dat de waarborgen van die bepalingen moeten worden in acht genomen, maar niet dat die maatregel in de Belgische wetgeving van strafrechtelijke aard is, zodat de strafrechter daarover met volheid van rechtsmacht zou moeten kunnen oordelen.

In stedenbouwwaken moet de rechtspleging die tot het bevelen van het herstel leidt, in haar geheel, dit is het optreden van het vorderende bestuur in combinatie met de beoordeling van dit optreden door de rechter, aan de voorwaarden van artikel 6.1 E.V.R.M. worden getoetst.

De beklaagde die het voorwerp uitmaakt van een herstelvordering, kan voor de gemachtigde ambtenaar alle elementen naar voor brengen waarvan hij meent dat zij pertinent kunnen zijn.

Voor de strafrechter kan de beklaagde de gevorderde maatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of het verwaarlozen van pertinente gegevens.

Wanneer de rechter bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet met de vereiste onpartijdigheid een keuze hebben gemaakt tussen de verschillende in artikel 149 § 1 Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen, zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten toetsen. Dit alles doet evenwel aan de verplichting tot terughoudendheid van de rechter bij de beoordeling van de appreciatiebevoegdheid van het bestuur niets af.

De rechtspleging die in stedenbouwwaken tot het herstel leidt, voldoet aan de waarborgen van artikel 6.1 E.V.R.M. en artikel 14.1 I.V.B.P.R. en vereist niet dat de strafrechter op alle punten, zowel in feite als in rechte, de beslissing van het bestuur moet kunnen beoordelen en overeenkomstig zijn appreciatie hervormen (Cass. 4 november 2008, R.W. 2008 (09), 1352)

De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering is toereikend gemotiveerd door de overweging dat

- het hierbij gaat om een reeks overtredingen en een nieuw gecreëerde zonevreemdheid van een locatie in landbouwgebied die voorheen als varkensstallen gebruikt werd ;
- de activiteiten niets met agrarische of para-agrarische activiteiten te maken hebben ;
- het verhardten, plaatsen van voertuigen, materialen en containers, vooral zeer storend zijn in dit zeer open landschap ;
- de kranen van ver zichtbaar zijn ;
- het zeker geen kwantitatieve aanvullingen op het landschap betreft ;
- het open karakter van het landschap en het hinderlijke aspect van deze overtredingen duidelijk zichtbaar zijn op omgevingsfoto's en luchtfoto's ;
- er sprake is van een visueel vervuילend beeld van kleurrijke graafmachines en hefrucks met opgeheven mobielelementen ;
- een handel in tweedehandsmaterialen en verhuur en verkoop van zware machines een aantal voertuigbewegingen en hinder en belasting voor de omgeving impliceert .

- het bovendien stellen van o.m. de bureaucontainers en machines geen blijk geeft van kleinschaligheid en landelijkheid ;
- het karakter, verschijningsvorm en functie niet passen binnen de bestaande context ;
- het kwestieuze zonevrije bedrijf niet in aanmerking genomen is in het sectoraal bijzonder plan van aanleg.

De herstelvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstelvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf onschreven in de tenuistelling een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreeders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstelvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften ; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwendings, machtsoverschrijding, of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

In acht genomen de aard van de overtreding bepaalt de rechtbank de termijn van het herstel op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidige vonnis om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit vonnis opgelegde verplichtingen te conformeren.

De op te leggen dwangsom van 250,00 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid

artikelen 5, 40, 50, 100 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek,

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 41 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van alle gedaagden :

Gelet op het tussenvonnis dd. 23 februari 2010.

Verbeterf en vult de dagvaarding aan zoals voormeld :

In hoofde van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een **geldboete van HONDERD EUR :**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenvertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VIJFHONDERD VIJFTIG (550,00) EUR.**

Beweelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **één/derde** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **143,32 EUR,**

In hoofde van de tweede beklagde

Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een geldboete van **HONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VLIJFHONDERD VIJFTIG (550,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1980 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VLIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **één/derde** van de kosten van het geding in totaal begroot op **143,32 EUR**.

In hoofde van de derde beklagde

Verklaart de feiten bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, tot een geldboete van **VLIJFHONDERD EUR** .

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG (2 750,00) EUR**

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de beproving van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens **één/derde** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **143,32 EUR**.

Nopens de herstellvordering :

Beveelt de beklaagden over te gaan tot **herstel** van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door

het wegnemen van niet-vergunde verhardingen en steenslag met name het grasperk moet heraangelegd worden :

het verwijderen van graafmachines en heftrucks en andere materialen ;

het verwijderen van bureaucontainers ;

(inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein binnen een termijn van **TWAALF MAANDEN** te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Veroordeelt de eerste, de tweede en de derde beklaagde ieder tot het betalen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een **DWANGSOM** van 250,00 euro per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Pitten van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 6.1.46 VCRO.

Wijst met meergevorderde af als ongegrond.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **achttien mei tweeduizend en tien**.

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;